

Ingezonden brief
Aan: Luuk Koelman

Beste Luuk,

Met veel bewondering heb ik je stukjes gelezen. Dat lijkt mij heel vervelend voor je, want ik ben maar een sneu mannetje van de ouderwetsche radio en kunst (man met sjaaltje). Dat soort mannen horen jou natuurlijk niet leuk te vinden. Best grappig hoe jij een interview kunt doen met een hologram. Goed bedacht. Satire hou ik van, doe ik zelf ook graag aan. Zij het in een eerlijke vorm.

Jammer alleen dat je zelf niet zo goed kunt schilderen. Al zou ik je dat wel kunnen leren mocht je dat leuk vinden. Iedereen kan immers schilderen. Persoonlijk heb ik best veel geleerd van mijn grote voorbeeld Bob Ross. Ravensburger was alleen maar een opstapje. Dat werd niet helemaal duidelijk in jouw werkstuk over mij.

Jammer ook dat je nooit de moeite hebt genomen echt naar het museum te komen (gratis wijn en hapjes), maar je was dan ook niet uitgenodigd. Want je bent namelijk geen soapie, kunstkenner of Jeroen Pauw en al helemaal geen lekker wijf.

Wat me ook echt van het hart moet, is dat ik lichtelijk geschrokken ben van je fascinatie over mijn, door jouw compleet verzonnen, seksuele driften. Ik vond het zelfs een beetje eng. Het is toch niet het geval dat jij zo jaloers op me bent, dat je mij zou willen zijn en dat je daarom satirisch wilt doen? Of is satanisch een betere term? Ook de deejay in mij vond hier wat van. "Hij is toch niet Stan?" Die van Eminem. "We should be together too?"
Echt Luuk, ik maak me zorgen.

Dan wil ik nog een ding duidelijk stellen voor God en de hele wereld.
Als jij mijn echte, eigen doeken (met bijhorende plaatjes!) tot in elke canvasvezel had afgekraakt dan had ik daar vrede mee. Aangezien ik vind dat iedereen zijn eigen smaak en mening mag / moet hebben. Maar doen alsof je mij gesproken hebt in een nepinterview, dat ging zelfs mij te ver.

Luuk, je punt is duidelijk. Jij achter je laptop als ware held die kneuzen als Ruud de Wild aanpakt. Je hebt gelijk. Ik had dat in jouw geval wellicht ook gedaan, maar ik heb daar geen tijd voor. Ik ben namelijk gelukkig. Gelukkig. Gadverdamme wat een vies woord. Bah, wat walg ik toch van mezelf. Beste Luuk, maak wat van je leven. Doe je best zodat je niet (om maar in Geenstijl termen te spreken) ongezien naar de tyfus gaat.
Tip: wordt gelukkig.

Ik heb er uiteindelijk voor gekozen om een en ander met deze column recht te zetten.

Groet,

Ruud de Wild